

KIDS

KLUB
INNOWATORÓW
DZIECIĘCYCH
SZPITALI

POMOCNIK

PRZEWODNIK
PACJENTA
I OPIEKUNA





KLUB
INNOWATORÓW
DZIECIĘCYCH
SZPITALI



Szanowni Rodzice,
Opiekunowie
i Dzieciaki!

**Nazywam się
Wilk Emocjusz**
i jestem Waszym
przewodnikiem.

Wilk Emocjusz

CZYLI PRZYJACIEL I PRZEWODNIK

Jako przewodnik będę pomagać Wam w pokonywaniu szpitalnych ścieżek, które bywają nieco kręte. **W szpitalu czujecie się czasami zagubieni, jak w lesie?** Rozumiem, dlatego pomogę Wam odnaleźć się w jego gąszczu.

Jestem pewien, że razem stworzymy zgrane stado! Możecie na mnie liczyć. Ruszajmy w drogę!

Wasz Emocjusz 



Odznaka Nowicjusza

CZYLI PIERWSZE LISTKI NA DRZEWIE

Hej, Rodzicu! To całkiem normalne, że w pierwszych dniach będzie towarzyszyć Ci dużo stresu związanego ze stanem zdrowia Twojego dziecka. Możesz poczuć natłok informacji, zgubić się na korytarzu lub zapomnieć o ważnych sprawach.

Pamiętaj, że wokół są osoby, które z chęcią Tobie pomogą. Same też kiedyś były tu pierwszy raz i z pewnością udzielą Ci praktycznych wskazówek. Jedyne czego potrzebują to wiedzieć, że nie wiesz :)



W zestawie z POMOCnikiem Wilka Emocjusza znajdziesz naklejkę z listkiem. Skorzystaj z niej, przyczepiając listek do szpitalnej szafki lub do łóżka dziecka.

Dzięki temu osoby wokół Ciebie będą wiedzieć, że jeszcze nie wszystko jest dla Ciebie zrozumiałe. Tobie też będzie łatwiej zapytać o radę lub poprosić o ponowne wytłumaczenie.

Pamiętaj, każdy kiedyś był tu nowy.



Pierwsze kroki w szpitalu

CZYLI LEŚNY EKOSYSTEM





Proszę, stosuj się do zaleceń personelu.

Wizyta w szpitalu może być stresująca. Pamiętaj, że szpitalne procedury muszą być przestrzegane z uwagi na dobro pacjentów, a nie złą wolę personelu.



Pamiętaj, że na terenie szpitala nie można palić papierosów i pić alkoholu.

Zasady w szpitalu...



W nocy (w godzinach 22:00–6:00) **nie wolno pozostawać na terenie administracyjnym szpitala** – holach przy windach, korytarzach, poczekalni.

...i zasady na oddziale.

CZYLI, JAK DOBRZE ŻYĆ W LESIE

Nie wahaj się – z każdym problemem możesz zwrócić się do pracownika oddziału.



W czasie obchodów lekarskich, wykonywania zabiegów, pobierania badań, należy przebywać w sali chorych lub innych wyznaczonych w tym celu miejscach.



Cisza nocna obowiązuje w godzinach 22:00–6:00. W tym czasie pacjenci są zobowiązani do przebywania w łóżkach.



Przestrzegaj regulaminu oddziału, który znajdziesz na tablicy ogłoszeń.

Zazwyczaj jedna łazienka przypada na kilkoro pacjentów i ich rodziców. Jeśli masz swoje rytuały, które chcesz zachować, ustal poranną kolejność i inne zasady z pozostałymi rodzicami.

Dowiedz się jak możesz korzystać z kuchni, czajnika i innych usprawnień. W pomieszczeniach oddziału nie wolno używać grzałek, czajników, żelazek.

Toaleta dla rodziców i opiekunów zwykle znajduje się w innym miejscu niż toaleta dla pacjentów – w KONTAKTowniku dowiesz się, gdzie dokładnie.

Pilnuj rzeczy osobistych – personel nie odpowiada za rzeczy prywatne pozostawione na oddziale.

Segreguj odpady – uważnie czytaj opisy na pojemnikach.

Dbaj o sprzęt użytkowy i medyczny, z którego korzysta Twoje dziecko.

Dbaj o porządek i czystość otoczenia (sala, szafka przy łóżku dziecka, łazienka, aneks kuchenny dla opiekunów i pozostałe pomieszczenia, z których korzystasz).

Nie wchodź do sali innych dzieci.

Nie fotografuj i nie nagrywaj innych dzieci, rodziców, personelu.

Zasady na Sali Chorych

CZYLI ROZBIJAMY OBÓZ



Nocne pośłanie – własny leżak, koc, poduszka – musi być uprzątnięte przed godziną 7:00.



W czasie sprzątania sali ułatw personelowi pracę – usuń bagaż podręczny, przesuń krzesła. Dzięki!



Rodzicom i opiekunom **w sali chorych nie wolno spożywać posiłków** i pić napojów.



Pacjent powinien utrzymywać porządek na sali chorych.



Nie zostawiaj naczyń kuchennych w sali chorych – należy odstawić je do wózka w stołówce.



Nie wkładaj walizki pod łóżko. W przypadku nagłej potrzeby personel musi mieć możliwość łatwego wyjechania łóżkiem i przewiezienia pacjenta do odpowiedniej sali.



2

Posiłki CZYLI WILCZY APETYT

Szczegółowe informacje
o pobliskich miejscach, w których
**można zaopatrzyć się w produkty
spożywcze**, znajdują się
w KONTAKTowniku.



Pacjenci



Jedzenie powinno być odpowiednio opisane i przechowywane we wskazanym miejscu.



Nie wolno pozostawić produktów spożywczych w szafce przy łóżku dziecka lub na parapecie.



Pacjenci nie mogą spożywać artykułów spożywczych bez wiedzy i zgody lekarki/lekarza prowadzącego lub dyżurnego.



Nie podawaj posiłków, napojów, słodyczy innym dzieciom przebywającym na oddziale, bez zgody pielęgniarki/dietetyczki.

Przestrzegaj zaleceń dietetycznych oraz dbaj o jakość żywności, którą przynosisz dziecku.



Rodzice i opiekunowie



Rodzice i opiekunowie mogą spożywać posiłki **tylko w przeznaczonej dla nich kuchni.**



Kuchnia zazwyczaj **wyposażona jest** w mikrofalę, czajnik, opiekacz i lodówkę.



Sztućce są dostępne w kuchni dla rodziców i opiekunów. Powinny być też dostępne do kupienia w szpitalnym sklepie spożywczym. Warto jednak zabrać własny komplet.

W wielu szpitalach istnieje możliwość **zamówienia cateringu z zewnątrz.** Wskazówki gdzie i jak to zrobić znajdziesz w KONTAKTowniku



Opieka nad dzieckiem w szpitalu

CZYLI LEŚNY SURVIVAL





W przypadku zaobserwowania niepokojących objawów u swojego dziecka lub u siebie, zgłoś je personelowi.



Wykonuj czynności higieniczne i pielęgnacyjne zgodnie z instrukcjami personelu.



Nie zostawiaj przy dziecku **ostrych przedmiotów**.



Zadbaj o dostarczenie dziecku rzeczy osobistych (bielizna, odzież, piżama, kapcie, przybory toaletowe, książki). Jeśli uczy się w szpitalu pamiętaj o przyborach szkolnych.



Nie wolno podawać pacjentom **żadnych leków** bez wiedzy personelu medycznego.

Jeśli musisz wyjść:



Jeśli musisz wyjść **poinformuj pielęgniarkę, gdy opuszczasz oddział** – dzieci nie mogą pozostawać pod opieką innych dzieci lub innych rodziców.



Nie zostawiaj dziecka bez opieki. Na przykład w łóżeczku z opuszczonymi barierkami.



Właściwie **zabezpieczaj blokady i bariery** łóżeczka, wózka, w którym przebywa Twoje dziecko, nawet gdy oddalasz się na chwilę.



Opuszczenie szpitala przez pacjenta możliwe jest tylko pod opieką rodzica lub opiekuna.





Gdy chcesz zostać z dzieckiem na oddziale:



Każdy rodzic/opiekun musi wypełnić **oświadczenie o liczbie dni pobytu**.



Przy dziecku może przebywać **jedna osoba** lub za zgodą personelu dwie osoby w dzień. W nocy zawsze jedna.



Koniecznie zabierz ze sobą **własną poduszkę i koc/śpiwór**. Szpitale zazwyczaj nie zapewniają pościeli dla rodziców i opiekunów.



W szpitalu jest wypożyczalnia **łóżek**. Nie zawsze mogą one być jednak dostępne. Warto mieć własne łóżko.



Średnio w sali przebywa **troje pacjentów**.

Informacje o **noclegach dostępnych poza szpitalem oraz gdzie kupić niezbędne przybory** w pobliżu szpitala, znajdują się w KONTAKTowniku.



4.

Zasady sanitarne

CZYLI CZYSTY LAS
JEST NAJPIĘKNIEJSZY





Umyj ręce:

– przed wejściem do sali oraz po każdym przewinięciu dziecka lub skorzystaniu z toalety
– przed każdym karmieniem dziecka.



Zwracaj uwagę na oznaczenia na ścianach i drzwiach.

W szpitalu znajdują się tzw. strefy czyste i strefy brudne – to klucze, aby przestrzegać ich zasad dla zdrowia i dobra małych pacjentów.



W przypadku pacjentów po przeszczepie nerki,

rodzice zobowiązani są do podwyższonego reżimu sanitarnego i stosowania maseczek ochronnych.



Rodzicom, opiekunom i osobom odwiedzającym **nie wolno korzystać z łazienek przeznaczonych dla pacjentów.**



Nie wolno siadać na łóżku pacjenta lub spać z dzieckiem w łóżku.

Toaleta / łazienka dla osób niebędących pacjentami zazwyczaj znajduje się w innym miejscu. W KONTAKTowniku dowiesz się, gdzie dokładnie.



Środki higieny osobistej

Adresy okolicznych aptek znajdziesz w KONTAKTowniku.



Pieluchy i środki higieniczne powinny być dostępne na oddziale.

W razie wątpliwości – zapytaj Panię Opiekunki.



Środki higieniczne można kupić w szpitalnej aptece.



W wielu szpitalach znajdują się pralki i suszarki. Zapytaj personel, czy są też na Twoim oddziale.

5.

Badania

CZYLI JAK DZIAŁA LAS



Jak możesz pomóc dziecku i personelowi w trakcie badań?

Badania mogą być dla dziecka nieprzyjemne, nawet jeśli nie są bolesne. To dla niego nowa, stresująca sytuacja. Postaraj się pomóc dziecku i personelowi. Wszyscy chcemy jak najlepiej!



Nie okazuj strachu i stresu przenosząc je tym samym na dziecko.



Zaufaj personelowi i nie przeszkadzaj. To specjaliści i specjalistki, którzy mają ogromne doświadczenie.



Często przed badaniem dziecko musi być na czczo. Zapytaj personel opiekujący się Twoim dzieckiem, jakie są zalecenia przed badaniem.



Zapewnij personelowi stały dostęp do dziecka. Badania wykonywane są o różnych porach dnia, także w nocy.



Nie strasz dziecka badaniami. Potraktuj je jak normalną część dnia. Przygotuj dziecko do badania. Zapytaj personel, np. pielęgniarkę, jak możesz w tym pomóc.



O badaniach, jakie zostaną wykonane, decyduje lekarka lub lekarz prowadzący. **Może się okazać, że zaplanowane wcześniej badania zostaną zmienione.**



Niestety, część badań musi być wykonywana bardzo wcześnie. Budzenie dziecka może wydawać się zbędne, ale jest to często konieczna część procesu leczenia.

6

Odwiedziny

CZYLI KIEDY SPRAWDZAMY,
CO W LESIE SŁYCHAĆ



Odwiedziny odbywają się od 7.00 do 22.00



Mama karmiąca może odwiedzać dziecko w każdym czasie.



Osobom będącym w odwiedzinach u pacjenta **nie wolno przemieszczać się między salami.**



Osoby odwiedzające powinny zostawić w szatni odzież wierzchnią i bagaż. Nie można wносить ich na oddział. W niektórych szpitalach niewielki bagaż można zostawić również w szafce poza oddziałem. Szczegóły i klucz do takiej szafki znajdziesz u pielęgniarki oddziałowej.



Pacjentów nie powinny odwiedzać inne dzieci poniżej 14. roku życia (nawet rodzeństwo). Niestety, nie wolno tego robić ze względu na bezpieczeństwo epidemiologiczne Twojego dziecka i innych pacjentów oddziału.



Nie wolno odwiedzać dziecka, mając infekcję lub będąc w stanie nietrzeźwym (pod wpływem substancji odurzających). Zakaz dotyczy wszystkich odwiedzających, także rodziców i opiekunów.



Zakazane jest palenie, spożywanie alkoholu i przyjmowanie środków odurzających.



7 Wypis

CZYLI ŻEGNAMY LAS,
NARESZCIE DO DOMU!

Przygotowujecie się do wyjścia ze szpitala? Cieszymy się razem z Wami! Mamy kilka wskazówek jak się do tego odpowiednio przygotować:



Zapisz swoje wszystkie pytania i wątpliwości. Zadaj je lekarzowi lub lekarce prowadzącej.



Dobrze zabrać ze sobą numer kontaktowy, ale pamiętaj, że **później najlepiej kontaktować się z lekarzem/lekarzką**, a nie szpitalem.



W internecie znajdziesz informacje na temat grup i fundacji wspierających chore dzieci i ich rodziców.



Upewnij się, że masz już wszystkie niezbędne skierowania oraz recepty, a treść wypisu jest dla Ciebie jasna.



Na koniec **dopytaj o uzyskanie dla siebie zwolnienia lekarskiego (L4)** za pobyt w szpitalu z dzieckiem.

Wypis i związane z nim kwestie administracyjne mogą trochę potrwać, więc warto mieć coś do zabawy dla dziecka – Wilk Emocjusz poleca ZABAWnik!



Jak przebiega proces wypisu?

W dniu planowanego wypisu lekarka lub lekarz bada dziecko, rozmawia z rodzicami/opiekunami o swoich spostrzeżeniach i o możliwości kontynuacji leczenia w domu lub w poradni.

Jeżeli rodzice/opiekunowie nie mają żadnych wątpliwości co do wypisania dziecka ze szpitala, lekarz lub lekarka może zacząć przygotowywać wypis.

Po przygotowaniu dokumentów wymaganych do wypisu pacjenta ze szpitala, lekarz prowadzący przedstawia opiekunowi i dziecku zalecenia dotyczące:

- dalszego leczenia w domu;
- skierowania do poradni specjalistycznych;
- wizyty kontrolnej w przychodni lub w domu;
- wykonania badań kontrolnych; wystawionych recept.

W przypadku wypisania na żądanie dziecka w stanie zagrażającym jego zdrowiu, szpital zawiadamia Sąd Opiekuńczy o takiej decyzji rodziców.



8

Dodatkowe przydatne informacje

● CZYLI, O CZYM JESZCZE
SZUMIĄ DRZEWA?

Jak rozmawiać z dzieckiem o chorobie?

Rodzicu, w tej części znajdziesz garść pomysłów i wskazówek, które pomogą zarówno Tobie jak i Twojemu dziecku, przetrwać w lepszej kondycji ten pełen wyzwań czas.

autorka tekstu na str. 44–47: **Joanna Baranowska**, Pozytywna Dyscyplina

Zadbaj o siebie i swoje baterie

Jako rodzic jesteś najważniejszym wsparciem dla swojego dziecka. Pobyt w szpitalu oddziałuje zarówno na Ciebie, jak i na Twoje dziecko.

Pamiętaj zatem o sobie. Potrzebujesz sił, żeby wspierać. Ty też możesz potrzebować wsparcia emocjonalnego od innych dorosłych, także tego profesjonalnego. Pamiętaj o swoich podstawowych potrzebach. W miarę możliwości pij, jedz i śpij. Poproś o wsparcie, lub zaplanuj wręcz regularny czas na rozmowy z osobą, która może Ci dać wsparcie emocjonalne.

W ten sposób pokazujesz dziecku swoją siłę, a nie słabość i uczysz, że wszyscy potrzebujemy nawzajem się opierać na sobie.

ĆWICZENIE

Zapisz, rozrysuj mapę tego jak możesz zadbać o siebie na poziomie:

**FIZYCZNYM,
EMOCJONALNYM,
POZNAWCZYM I DUCHOWYM.**

Zaplanuj konkretne działania które pomogą Ci ładować baterie długo i krótkofalowo.

Jak wspierać dziecko?

Wspierając dziecko opieraj się na bliskości, relacji i uczciwości emocjonalnej. W ten sposób nie tylko pomagasz dziecku radzić sobie tu i teraz, ale też wyposażasz je w ważne umiejętności, które przydadzą się mu przez całe życie.

Emocje, których dziecko i Ty możecie doświadczać to:

- **ZŁOŚĆ** (bunt, niedowierzanie)
- **SMUTEK** (poczucie bezsilności, żal)
- **POCZUCIE WINY**
- **WSTYD**
- **OSAMOTNIENIE**

Nazywaj te emocje u siebie i dziecka pokazując mu, że to normalne, że tak się czuje. Nazywanie emocji i pokazywanie dziecku co jest ich źródłem, pomoże mu przechodzić je łagodniej.

Jak mówić o emocjach?

Możesz skorzystać z magicznej formuły, łączącej emocje ze zrozumieniem okoliczności i dającej chociaż odrobinę sprawczości w tej trudnej sytuacji.

Czuję.....
w związku z / ponieważ.....
i chcę/mogę/to na co mam wpływ to.....

Ty możesz powiedzieć:

Czuję strach, ponieważ brakuje mi informacji, i w związku z tym mogę spisać sobie wszystkie pytania na jakie chce uzyskać odpowiedzi.

Do swojego dziecka możesz powiedzieć:

Widzę, że się boisz tego zastrzyku, on będzie bolał tylko chwilę, a ja jestem tu obok ciebie. Chcesz, żebym wzięła cię na kolana, czy wolisz siedzieć obok mnie?

Czego nie mówić?



Mów zawsze prawdę, która będzie wspierała dziecko na jego poziomie rozumienia sytuacji.

Nie kłam:

To nie będzie bolało.

Będę cały czas przy tobie (jeśli nie będziesz).

Nie szantażuj:

Przytulę cię jak nie będziesz płakać.

Nie przekupuj:

Dostaniesz zabawkę za dobre zachowanie.

Nie krzycz.

Lepiej powiedzieć:

To będzie bolało tylko chwilę, zaraz potem rozmasujemy to miejsce.

Będę na ciebie czekać, jesteś pod dobrą opieką Pani doktor Magdy.

Poszukajcie rozwiązań:

Czego potrzebujesz, by było ci łatwiej?

Podziel się swoją historią:

Kiedyś też byłem w szpitalu i się bałem...

Akceptuj emocje:

Strach/złość/smutek są w porządku.

Możesz płakać — płacz pomoże ci się wyciszyć. Chcesz się przytulić?

Czy chcesz, żebyśmy razem narysowali złość? Jak by wyglądała?

Jak rozpoznawać uczucia i radzić sobie z nimi?

Poniższy fragment pochodzi z książki **Pozytywna Dyscyplina dla przedszkolaków** Jane Nelsen i innych.

Oto kilka sposobów, jak możesz pomóc małemu dziecku zbadać i wyrazić silne emocje. Zaproponuj dziecku narysowanie emocji. Czy ma kolor? A może dźwięk?

Poproś dziecko, aby opowiedziało ci, co czuje, zamiast to odgrywać. Większość dzieci nie ma świadomości swoich uczuć i może im brakować słów do właściwego ich opisanie.

W związku z tym możesz spróbować zadać proste pytania zamknięte (na które można odpowiedzieć **tak** lub **nie**) dotyczące uczuć:

Wydaje mi się, że czujesz się zraniony/a i chcesz wyrównać rachunki, czyż nie?

Czy jest ci trudno zatrzymać w środku swoją złość?

Gdy nie dostajesz tego, co byś chciał/a, czy czujesz się taki zły/a, że ledwo możesz to wytrzymać?

Gdy odgadniesz uczucia dziecka, poczuje ono, że są one dla ciebie ważne. Dziecko odczuje również ulgę, bo zostanie zrozumiane.

Jak się dzisiaj czujesz?

Zapytaj dziecko, czy dostrzega jakieś sygnały płynące z ciała, gdy robi się bardzo zdenerwowane. Złość wyzwala reakcje fizjologiczne (uwalnia się adrenalina, zwiększa się tętno, przyspiesza oddech, naczynia krwionośne rozszerzają się itp.). Jeśli twoje dziecko opowie, jak zaciska pięści, jak czuje supeł w żołądku lub jego twarz robi się gorąca (takie są częste odpowiedzi), możecie wspólnie popracować nad rozpoznawaniem, kiedy dziecko zaczyna odczuwać złość, i znaleźć sposoby na uspokojenie się, zanim złość wymknie się spod kontroli. (Także dorośli czerpią korzyści z obserwowania informacji płynących z ciała).



COŚ MNIE
BOLI

Miej pod ręką PLAKAT Z BUŻKAMI, przedstawiającym różne emocje i odnoś się do niego, pytając dziecko: *Czy któraś z tych buziek przedstawia to, jak się czujesz?*



BOŻĘ
SIĘ

Zastanów się nad akceptowalną formą radzenia sobie ze złością. Możesz pomóc swojemu dziecku wyrazić uczucia poprzez ruch – bieganie po podwórku, uderzanie w dmuchaną piłkę lub nawet udawanie, że jest drapieżnym dinozaurem. (Pozostań w pobliżu, aby opowiadać o tych uczuciach, podczas gdy dziecko będzie je wyrażało). Niektóre przedszkolaki mają „skrzynkę złości” – tekturowe pudełko sięgające im do kolan, do którego wchodzi, by w nim skakać lub krzyczeć, gdy są zdenerwowane. Czasami z pudełka korzystają również nauczyciele! Emocje można też wykrzyczeć w poduszkę lub dać im ujście, bawiąc się ciastoliną.

Naucz dziecko techniki wolnego oddychania. Wolne, uważne oddychanie, które dziecko (lub dorosły) może zastosować w każdym momencie i w każdym miejscu, to jedna z najbardziej praktycznych umiejętności na świecie. Ćwicz spokojny oddech, licząc wolno do czterech przy każdym wdechu i każdym wydechu. Zrób tak kilka razy. Starsze dziecko można nauczyć mierzenia sobie pulsu, by zobaczyć, jak wolne oddychanie zwalnia rytm serca. To ekscytujące i inspirujące odkrycie!

Zapytaj dziecko czy ma ochotę zrobić sobie przerwę by ochłonąć, zanim zaczniesz działać pod wpływem silnych emocji.

Jeśli szukasz pomysłów na to jak jeszcze możesz wspierać dziecko, znajdziesz je w książkach z serii **Pozytywnej Dyscypliny**. Pierwsze rozdziały książek, np.: **Pozytywna Dyscyplina dla przedszkolaków** możesz pobrać bezpłatnie ze strony www.pozytywnadyscyplina.pl/1rozdzial

Co przygotować na wizytę w szpitalu?

Ta część to praktyczna lista przedmiotów i dokumentów, jakie trzeba (i jakie warto) zabrać ze sobą do szpitala.



DLA DZIECKA

- leki dziecka przyjmowane na stałe
- bielizna, odzież
- piżama – najlepiej 2 sztuki, kapcie
- przybory toaletowe (kłapki, żel pod prysznic, szampon, szczoteczka, pasta)
- podręczniki i przybory szkolne
- ciekawe książki oraz ulubione zabawki (np. ulubiony pluszak do spania)
- jeśli Twoje dziecko będzie spało w łóżeczku ze szczelkami, zabierz dla niego ulubioną poduszkę
- kocyk
- ulubiony kubek
- pieluchy
- woda mineralna

DLA RODZICA

- leżak do spania, poduszka, koc
- przybory toaletowe
- ręcznik
- komplet wygodnych ubrań
- coś do spania – dres, piżama itp.
- wygodne obuwie
- ładowarka do telefonu
- ulubiony kubek – najlepiej termiczny lub termos, gdyż do sal nie można zabierać nic gorącego (jak czajnik, czy garnek)



Jeśli brakuje Ci podstawowych rzeczy, większość z nich możesz kupić w szpitalu lub jego bezpośrednim otoczeniu. Możesz również poprosić bliskich o dostarczenie rzeczy na oddział lub odebrać paczkę w najbliższym paczkomacie. Listę sklepów i miejsca odbioru paczek znajdziesz w KONTAKTowniku.

Dokumenty

Teczkę, w której wygodnie możesz przechowywać dokumenty znajdziesz w zestawie z POMOCNIKIEM.

POTRZEBNE DOKUMENTY

- Książeczka Zdrowia Dziecka
- wszystkie skierowania
- dokument tożsamości dziecka oraz rodzica/opiekuna, potwierdzające numer PESEL, np. dowód osobisty, paszport, prawo jazdy
- w przypadku dzieci w wieku szkolnym, do ukończenia 18 roku życia aktualna legitymacja szkolna lub tymczasowy dowód osobisty
- dokumentacja medyczna z dotychczasowego leczenia dziecka – wyniki badań, konsultacji



W procesie rejestracji wizyty pacjenta, weryfikowane będzie prawo do udzielenia dziecku bezpłatnych świadczeń opieki zdrowotnej poprzez system eWUS (Elektroniczna Weryfikacja Uprawnień Świadczeniobiorców).



Jeżeli system eWUS nie potwierdzi uprawnień, można je potwierdzić poprzez:

- **przedstawienie aktualnego dokumentu** potwierdzającego prawo do świadczeń. Może to być: druk ZUS RMUA, dowód opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne, zaświadczenie z zakładu pracy, zaświadczenia z ZUS i KRUS, legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja emeryta lub rencisty,
- **złożenie pisemnego oświadczenia** o przysługującym mu prawie do świadczeń – druk udostępniany przez szpital.



Pamiętaj, że zgodnie z wytycznymi NFZ, **dokument potwierdzający prawo do świadczeń zdrowotnych jest ważny 30 dni** od:

- daty wystawienia: zaświadczenia z zakładu pracy, zaświadczenia z ZUS i KRUS,
- daty poświadczenia legitymacji ubezpieczeniowej,
- daty opłacenia składki (druki ZUS RMUA, dowody opłacenia składki).



Karta Praw Pacjenta

Dzieciaki, w tej części przeczytacie
o swoich podstawowych prawach
podczas leczenia i pobytu w szpitalu.



1.

Dzieckiem – pacjentem jest każda osoba, która nie ukończyła 18 lat.

2.

Jeśli zachorujesz, personel medyczny powinien zrobić wszystko, żeby Cię wyleczyć i zapewnić opiekę.

3.

Kiedy tylko stan Twojego zdrowia się poprawi na tyle, że będziesz mogła lub mógł wrócić do domu, masz do tego pełne prawo.

4.

Ty oraz Twoi rodzice lub opiekunowie macie prawo wiedzieć, w jaki sposób lekarze zamierzają Cię leczyć i jakie to przynosi efekty.

5.

Twoi rodzice lub opiekunowie mają prawo wglądu do dokumentów, w których lekarze opisują Twoją chorobę i leczenie.

6.

Decyzja o leczeniu nie może być podejmowana bez Twojego udziału. Jednak, dopóki nie skończysz 16 lat finalnie podejmą ją za Ciebie rodzice lub opiekunowie.

7.

Nikt bez Twojej zgody nie może rozgłaszać, że jesteś chory lub chora. Masz prawo do zachowania tajemnicy, która znasz tylko Ty, personel medyczny oraz Twoi rodzice lub opiekunowie.

8.

Absolutnie nikt nie może Cię bić, zawstydzać, lekceważyć i straszyć. W czasie choroby dorośli powinni Cię wspierać i dbać o Twoje dobre samopoczucie.

9.

Masz prawo do stałego kontaktu z najbliższymi. Twoi bliscy mają prawo być z Tobą w szpitalu, sanatorium lub uzdrowisku. Tylko w wyjątkowych sytuacjach lekarze mogą zdecydować inaczej.

10.

Podczas pobytu w placówce zawsze możesz skontaktować się z bliskimi.

11.

Szpital, sanatorium lub uzdrowisko to miejsce, w których masz wyzdrowieć, ale masz również prawo do nauki, zabawy i odpoczynku. Wyzdrowiejesz szybciej, nie myśląc bez przerwy o chorobie.

12.

Jeżeli tylko masz ochotę, możesz spotkać się z osobą duchowną Twojego wyznania.

13.

Masz prawo umieścić cenne przedmioty w depozycie szpitalnym.

14.

Każde dziecko ma prawo do wyrażenia swojego zdania we wszystkich sprawach, które go dotyczą. Personel medyczny i opiekunowie są zobowiązani do wysłuchania Twojej opinii oraz przyjęcia jej z należytą uwagą.



Jeśli Twoje prawa zostały naruszone, są niewłaściwie realizowane lub masz pytania, nie wahaj się i po prostu zadzwoń pod numer **800 190 590**. To ogólnopolska bezpłatna infolinia **RZECZNIKA PRAW PACJENTA**, czynna od poniedziałku do piątku w godzinach od **8.00 do 20.00**



Czym jest POMOCNIK?

To pakiet adaptacyjny, który pomaga dzieciom poradzić sobie z zagubieniem i barierą komunikacyjną w szpitalu. W przytulnej, wielofunkcyjnej poduszko-torbie z BOLIMAPKĄ znajdują się:

- tabliczka magnetyczna z Wilkiem Emocjuszem, który pomaga dzieciom wyrażać emocje,
- 3 informatory: POMOCnik, ZABAWnik i KONTAKTownik.

Jak powstawał ten projekt?

Pierwszy prototyp powstał w ramach pracy dyplomowej studentów Uniwersytetu SWPS w odpowiedzi na potrzebę zgłoszoną przez Fundację K.I.D.S. Jej głównym celem było opracowanie narzędzia wspierającego rodziców i małych pacjentów podczas przyjęcia na oddział szpitalny, a także w trakcie pierwszych dni pobytu w szpitalu.

Prototyp powstał z uwzględnieniem potrzeb rodziców małych pacjentów i w oparciu o doświadczenia personelu szpitala Uniwersyteckiego Dziecięcego Szpitala Klinicznego im. L. Zamenhofa w Białymstoku. Prace nad prototypem kontynuował zespół wolontariuszy Fundacji K.I.D.S. Założenia projektu zostały zwalidowane i rozwinięte na podstawie wywiadów pogłębionych z rodzicami i personelem medycznym Oddziału Nefrologii, Transplantacji Nerek i Nadciśnienia Tętniczego w Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie.

Zespół Fundacji K.I.D.S. przekazał koncepcję projektu Agencji Publicis Worldwide Poland, która nadała projektowi finalną formę.

Jak możesz wesprzeć rozwój POMOCNIKA?

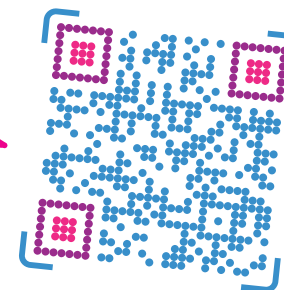
Celem działań fundacji K.I.D.S. jest poprawa doświadczeń małych pacjentów podczas leczenia i pobytu w szpitalu.

Poprawianie tych doświadczeń to nieustanny proces, obserwacje i spostrzeżenia. Ty też możesz się do niego przyczynić – dzieląc się z nami swoją opinią i sugestiami na temat POMOCNIKA:

info@kids.org.pl

Rozwój projektu możesz również wesprzeć, kupując maskotkę Wilka Emocjusza w naszym fundacyjnym sklepie.

sklep.przytulwilka.pl



POMOCNIK

Edycja Pierwszą, wrzesień 2023

ZESPÓŁ FUNDACJI K.I.D.S.
/ OPRACOWANIE KONCEPCJI PROJEKTU:

Paweł Bielski
Kamila Grzegorzewicz
Marta Burliga
Aneta Zienkiewicz
Sylwia Powierża-Kuc
Anika Jesion
Natalia Cymerman
Michał Kułak
Justyna Ziębiec
Olga Strembska
Klaudia Mróz
Weronika Czwojdrak
Tomasz Łozowski

Podziękowania dla zespołu
Uniwersytetu SWPS.

ZESPÓŁ PUBLICIS WORLDWIDE POLSKA
/ REALIZACJA PROJEKTU:

Sławek Figura
koordynacja kreatywna projektu

Sylwia Zadrożna
koordynacja produkcji

Ada Buchholz
kierownictwo artystyczne, opracowanie konceptu graficznego, ilustracje

Michał Wilkowski, Mateusz Iwanowski
redakcja tekstu POMOCnika

Michał Wilkowski
opracowanie i tekst ZABAWnika

SPECJALNE PODZIĘKOWANIA DLA:
Dagmary Witek-Kuśmider (Chief Creative Officer Publicis Worldwide Poland)

Piotra Zalewskiego i Damiana Cendrowicza (współpraca przy pierwszym prototypie)
oraz **Viktoriyi Moroz i Marleny Bajdeckiej** (komunikacja w social mediach)

DRUK:
Paperlove Kraków (tablica magnetyczna i przewodniki)
Print4Events (poduszka)

Autorką tekstów na stronach 44-47 POMOCnika jest **Joanna Baranowska** (Pozytywna Dyscyplina)

Teksty na str 48-49 POMOCnika są fragmentami książki *Pozytywna Dyscyplina dla przedszkolaków* autorstwa **Jane Nelsen** i innych.



Fundacja K.I.D.S.

Fundacja K.I.D.S. Klub Innowatorów Dziecięcych Szpitali patrzy na szpitale oczami małych pacjentów, ich rodziców, lekarzy i pielęgniarek. Wspieramy ich w codziennej walce z chorobą.

Fundacja K.I.D.S. wprowadza innowacyjne rozwiązania, które zwiększają komfort pracy personelu medycznego, redukują stres u pacjentów, pozwalają przyspieszyć procedury, a także zmieniają całe doświadczenie związane ze szpitalem.

Stopniowo zamieniamy szpitale dziecięce w miejsca bardziej przyjazne i nowoczesne. Miejsca, w których wszyscy rozumieją, że dobre samopoczucie pacjenta przyspiesza proces leczenia.



Publicis Worldwide Poland

Publicis Worldwide Poland jest partnerem komunikacyjnym marek. Pomaga kreować ich unikalną propozycję, dba o ich rozwój i o to, by ich wartość rosła dzięki wyróżniającej, spójnej narracji i długotrwałej relacji z konsumentem. Pozwalamy markom znaleźć jedyny w swoim rodzaju sposób komunikacji i tworzymy spójne doświadczenie na każdym etapie ścieżki konsumenckiej.

W Publicis wierzymy w Ciekawość – to dzięki niej docieramy do źródła wyzwań biznesowych naszych klientów, potrafimy zaproponować skuteczne rozwiązania, odkrywamy unikalne insighty i tworzymy wartościowe i efektywne strategie komunikacji w odpowiedzi na każdy brief. Mamy własne metody pracy i autorskie narzędzia do kreowania efektywnych strategii komunikacji.

Jesteśmy częścią Publicis Groupe Polska zintegrowanej platformy komunikacyjnej Publicis Groupe dającej klientom błyskawiczny dostęp do usług, kompetencji, talentów i nowoczesnych narzędzi wspierających ich marketingowe i biznesowe cele.





Pozytywna Dyscyplina

Pozytywna Dyscyplina od 1981 r. na świecie i od 2012 r. w Polsce, dostarcza rodzicom, nauczycielom i wychowawcom wiedzy, zrozumienia i narzędzi do pracy nad sobą i do pracy z dzieckiem.

Została stworzona, by wspierać dzieci w rozwoju ich potencjału i pomóc w stawaniu się odpowiedzialnymi i spełnionymi ludźmi. Opiera się na jednoczesnym szacunku do potrzeb dzieci i dorosłych. Oferuje konkretne, dostosowane do wieku dziecka wskazówki i strategie wspierające współpracę i komunikację wszędzie tam, gdzie mały człowiek spotyka się z dorosłym.

Więcej informacji znajdziesz na **www.pozytywnadyscyplina.pl**

Bezpłatne rozdziały książek – na **www.pozytywnadyscyplina.pl/1rozdzial**

Pozytywna Dyscyplina oferuje książki, kursy i szkolenia dla rodziców, nauczycieli i wychowawców.

POZYTYWNA
DySCYPLINA



KLUB
INNOWATORÓW
DZIECIĘCYCH
SZPITALI

www.kids.org.pl



fundacjaKIDS



fundacja_kids

